

ke, at man skal holde dem af rent pædagogiske grunde, for at folk skal lære noget om EU. Jeg synes heller ikke, man skal holde dem af sådan nogle partitaktiske grunde, fordi man gerne vil tvinge nogle andre partier til at gøre noget andet end det, de nu har gjort. Jeg synes, man skal holde en folkeafstemning, hvis man finder, at der er behov for at gøre det.

I den analyse af den politiske diskussion, som vi har haft, har vi fundet, at det var det rigtigste at anbefale, at det er Folketinget, der foretager det. Det er Folketinget, der er givet mandatet; det er Folketinget, der må tage sig af og også tage på sig, om man vil godkende den traktat eller ej.

Det, der jo var lige ved at komme i gang her, var en diskussion af, om den traktat er god eller mindre god. For jeg tror, at vi er helt enige om det internationale absolutte nødvendighed i forhold til at løse de ting, vi gerne vil have løst. Og så kunne vi jo begynde at diskutere traktaten i stedet for at blive ved med at diskutere for eller imod en folkeafstemning, og så kunne det være, at også den her debat, som jo faktisk er åbningsdebatten i forbindelse med Folketingets arbejde, ville sætte sig spor og vække en interesse for: Hvad er det, man er blevet enig om? Hvad er det, der ligger foran os, og som er sat til diskussion? Så kan folk deltage i den, også om de her forhold, men det ender med, som sædvanlig, at Folketinget kun diskuterer, om vi skal have en folkeafstemning eller ej, i stedet for at diskutere, hvad det er for en substans, der ligger foran os på bordet.

Kl. 14:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Frank Aaen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:41

Frank Aaen (EL):

Vi skal selvfølgelig nok få debatten om substansen – den er allerede planlagt i Folketinget. Det, der er problemstillingen, er, hvordan vi får rigtig mange mennesker i Danmark til at debattere det, og det synes jeg – det tror jeg vi er enige om – kniber gevaldigt.

Men o.k., jeg opgiver at komme længere ad det spor, så jeg har et helt andet spørgsmål inden for samme område. Kan vi være helt sikre på, at det ikke bliver med radikal medvirken, at vi får en præsentation af traktaten, herunder af de juridiske konklusioner, den 3. december – har jeg forstået – og at vi så allerede i Folketinget den 11. december beslutter os for, om der skal

være folkeafstemning eller ej? Er Det Radikale Venstre ikke enig i, at så må vi i hvert fald i den periode have en ordentlig debat, herunder en debat med de partier, som har sagt, at de er åbne over for at få en folkeafstemning?

Kl. 14:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:42

Margrethe Vestager (RV):

Med fare for, at jeg ikke har forstået spørgsmålet, mener jeg, at spørgsmålet gik på, om vi synes, det er o.k. at haste det her igennem, eller om man hellere skulle bruge lidt længere tid på at diskutere spørgsmålet om folkeafstemning eller ikke folkeafstemning. Det ved jeg ikke; sådan som jeg oplever det, har vi efterhånden diskuteret det i meget, meget lang tid, og jeg hørte Dansk Folkepartis ordfører være noget skeptisk over for, om de partier, som siger, at de ikke har taget stilling, har taget stilling eller ej i virkelighedens verden.

Derfor tror jeg måske, det er bedre, at der bliver taget stilling, og så må folk forholde sig til den stillingtagen, for jeg tror ikke, det kommer til at ændre sig, alt efter om det bliver en kort eller en lang beslutningsperiode. Det må jeg nok sige sådan i al nøgternhed, for sådan tror jeg nu engang det er.

Så er det da bedre, at vi både får tid til at påtage os at tage diskussionen internt med hinanden her i salen om, hvad den traktat betyder, og forhåbentlig også tid til, at vi kan brede det ud og nå at holde møder og webdebatter, og hvad det nu er, der skal til for at give en mulighed for at diskutere: Er det er godt? Hvad sker der? Hvad byder den nye traktat på?

Jeg synes personligt, det er et kæmpe fremskridt i forhold til demokrati, i forhold til Europas rolle i verden, i forhold til mulighederne for at spille en rolle ikke alene med hensyn til udviklingsbistand, men også med hensyn til udenrigspolitik som sådan, og i forhold til at løfte klimaudfordringen. Det, at vi kan komme i gang med den debat, tror jeg er meget afgørende, for jeg tror, at de fleste mennesker efterhånden har gennemskuet, at spørgsmålet om folkeafstemning eller ikke folkeafstemning kan vi lige så godt få afgjort, for det er alligevel mest af alt blevet til et politisk-taktisk spørgsmål, fordi vi har de forskellige positioner, vi har. Det kan der være forskellige vurderinger af, men så lad os da komme frem til den egentlige debat, nemlig: